

EXPUNERE DE MOTIVE

De curând, Parlamentul României a adoptat o **Lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antisemitismului**.

Prevederile acestei legi sunt cât se poate de valabile și identic aplicabile pentru prevenirea și combaterea antiromânismului, un curent susținut care se manifestă și proliferază tot mai agresiv.

Antiromânismul este o formă de luptă împotriva tuturor expresiilor de afirmare a identității românești, de contestare a suveranității naționale legitime a națiunii române, cât și de exprimare a unor idei, concepte, doctrine ori politici publice care vizează xenofobia în raport cu poporul român ori discriminarea negativă a acestuia.

Antiromânismul se manifestă prin instrumentalizarea unor concepte și expresii care vizează punerea în inferioritate a poporului român, așa cum se întâmplă cu noțiuni de tipul “vlah”, “olah”, ori “voloh” cu sensul de popor inferior și îmbrăcând definiții semantice de tipul “cioban” “necioplit”, “prost”. De asemenea, aceste generalizări la adresa poporului român nu se opresc aici, anumite organizații politice și de media din unele țări europene folosind la adresa comunităților românești din diaspora eticheta de “țigani” cu sensul depreciativ pe care dicționarul explicativ îl oferă acestui termen. Trebuie menționat și faptul că, în ultimii ani, s-au înregistrat o serie de persecuții și atacuri cu caracter etnic la adresa românilor în unele state vecine României, unde le-au fost limitate arbitrar drepturile fundamentale, ori unde li s-a interzis folosirea limbii române în învățământ ori cultură, la care se adaugă impunerea unor denumiri etnice divizante precum “moldoveni”.

Antiromânismul are o istorie veche, el fiind prezent în Transilvania încă din perioada medievală unde majoritatea românească era percepută drept “tolerată” în raport cu cele trei națiuni așa numite “privilegiate”: unguri, sași, secui. În perioada habsburgică, românii din spațiul intracarpatic au cunoscut o serie de persecuții cu caracter etnico-religios, lucru care, după instaurarea regimului austro-ungar la 1867, s-a transformat într-o politică explicită de maghiarizare a românilor. Dacă în vestul spațiului românesc aveam de-a face cu o politică de asimilare maghiară, la est, după 1812, în Moldova dintre Prut și Nistru (Basarabia), românii se confruntă cu o politică de stat prin care regimul țarist de la Petrograd urmărește rusificarea forțată a autohtonilor din Basarabia.

Secolul XX va cunoaște cele mai brutale forme de practicare a antiromânismului, astfel că doar în 1940, după ocuparea la 28 iunie a Basarabiei și a Nordului Bucovinei de către sovietici, au loc o serie de masacre antiromânești care culminează cu masacrul de la Fântâna Albă din 1 aprilie 1941, unde forțele sovietice ucid aproximativ 3.000 de civili români. Se estimează că numărul total al românilor deportați din teritoriile ocupate de sovietici trece cu mult de cifra de un milion de persoane, dintre care între 2 și 300 de mii de români au murit în sistemul concentraționar de tip Gulag, acest program criminal vizând distrugerea elementului românesc din Basarabia, Nordul Bucovinei și Transnistria. Astfel de crime în masă asupra populației românești vizând lichidare etnică au loc și în Transilvania unde, după Dictatul de la Viena din 30 august 1940, jumătatea nord-vestică intrată sub controlul regimului fascist de la Budapesta va cunoaște acțiuni de exterminare a evreilor și românilor din această provincie, cele mai cunoscute astfel de masacre fiind înregistrate la Ip, Treznea și Moisei. Mii de români vor fi lichidați prin metode diverse în cei 4 ani de stăpânire hortistă a nord-vestului Transilvaniei.

Recurența unor comportamente antiromânești ori revenirea în actualitate a unor idei xenofobe la adresa românilor este un fapt care este vizibil și astăzi, iar aplecarea spre această problemă reprezintă o chestiune atât de demnitate națională, cât și de apărare a principiilor constituționale în baza cărora funcționează statul român.

În interiorul României, în numeroase județe din Transilvania, se desfășoară consecvent acțiuni pretins comemorative secuiești, care sunt de fapt manifestări antistatale, antiromânești, segregacioniste, șovine, în cadrul acestora scandându-se lozinci insultătoare și calomnioase la adresa românilor, a statului român, precum și a autorităților române. Mai apoi, relatări asupra respectivelor evenimente, precum și mesaje antiromânești sunt reverberate prin mass-media, prin Internet și rețelele de comunicare și socializare electronice. Astfel, aproape că au devenit obișnuite manifestările generalizate pentru autonomia teritorială a așa-zisului “Ținut Secuiesc. Se urmărește constituirea unei noi entități statale în interiorul României, separată și independentă teritorial, cu caracter etnic, condusă de un guvern local și structuri administrative proprii, cu deplină autonomie administrativă; limba maghiară să devină limbă oficială, alături de limba română; înființarea de simboluri proprii – steag și stemă; localizarea capitalei la Târgu-Mureș, a Consiliului regional la Sfântu Gheorghe și a celorlalte organisme administrative la Miercurea Ciuc; drumurile, autostrăzile și căile ferate de interes regional să treacă în proprietatea Ținutului Secuiesc etc. Cu alte cuvinte, sunt promovate, pe cale oficială, demersuri neconstituționale pentru un stat în interiorul României, adică un stat în stat. S-au înmulțit organizațiile extremist-revizioniste, deviza acestora fiind combaterea și anularea prevederilor Tratatului de la Trianon și refacerea prin orice mijloace a Ungariei Mari. Organizații precum Mișcarea Tinerilor din cele 64 de Comitate sunt susținute și încurajate chiar cu bani publici de autoritățile locale din Harghita, Covasna și Mureș. Această organizație, cunoscută și sub inițialele HVIM, are și un pronunțat caracter antisemit și xenofob, desfășurând activități în toată Europa Centrală. Prin propaganda pe care o promovează, militează pentru mobilizarea etnicilor maghiari, în vederea “stopării”, între altele, a “criminalității țigănești”, dar și împotriva evreilor care cumpără pământurile “ungurești”, și cer “să plece” la timp de aici. O altă grupare extremistă este Garda Maghiară, sprijinită în acțiunile ei iredentist-șovine din Transilvania tot de către autoritățile locale, chiar de Consiliul Județean Harghita, prin președintele său, iar după modelul acestei grupări s-au înființat și așa-zisele detașamente civile, un fel de organe locale care ar acționa împotriva “infractorilor țigani”.

În exteriorul României, în Ungaria, s-a constituit onorific un “Guvern al Republicii Secuiești”, care a transmis un apel prin care îi cheamă pe maghiarii din Transilvania, în special pe tineri, să se înroleze în “Armata Națională Secuiască” pentru a elibera “pământul secuiesc” de sub ocupația românească, pentru ca ulterior să apere “statul secuiesc independent”, ca viitoare provincie a Sfintei Coroane Maghiare. Iar din acest apel cu un conținut vădit extremist-revizionist, nu lipsesc etichetele de genul “statul terorist român”, “instrumentele mârșave ale colonizatorilor români”, “prădători români nemernici”, ș.a.m.d. Practic, sunt promovate aceleași îndemnuri la ură, similare celor ale Diviziei Secuiești din anii 1918-1919, care cereau “bărbaților secui” răzbunare, apărând Patria Maghiară în fața prădătorilor români. Altfel spus, aceste organizații neagă caracterul național-unitar al statului român, susținând că a fost clădit prin “ciuntirea” Ungariei și prin urmare fac tot ce le stă în putință pentru discreditarea țării noastre și subminarea autorităților statului român, simultan cu organizarea unui șir de acțiuni antiromânești, care militează pentru desprinderea Transilvaniei din România și refacerea Ungariei Mari. Adică, este vorba de acțiuni comune, concertate și consecvente, antiromânești, promovate susținut prin organizații extremist-revizioniste.

De asemenea, asistăm la manifestări evidente de antiromânism și în autointitulata “Republică Moldovenească Nistreană”, unde populația românească a fost persecutată sistematic, în Ucraina unde școlile românești se închid, iar liderii românilor sunt ținuti sub presiune permanentă, ori chiar în Serbia, unde românilor din Valea Timocului nu li se recunosc drepturi fundamentale, lucru care contrastează cu românii din Voivodina care beneficiază de toate drepturile, element dublat de impunerea etichetei de “vlahi”. La toate acestea se adaugă situația critică cu care se confruntă persoanele provenite din rândul comunităților de macedo-români ori megleno-români, în state precum Albania, Bulgaria ori chiar Grecia unde nu le este recunoscut statutul de minoritate națională și unde sunt supuși constant unei politici abile de deznaționalizare care merge pe urmele crimelor comise în urmă cu 100 de ani, o dată cu prăbușirea Imperiului Otoman, când au loc fapte de maximă gravitate precum masacrul inițiat de albanezi împotriva aromânilor la Moscopole în 1916.

Considerăm că trebuie prevenite și combătute astfel de manifestări ostile la adresa statului român, situate în afara prevederilor Constituției României, care aduc atingere integrității teritoriale a României, valorilor naționale sau memoriei eroilor națiunii române. În ultima perioadă s-a văzut tot mai clar necesitatea extinderii formelor de protecție legală care decurg din obligativitatea respectării și aplicării articolelor 1 și 12 din Constituția României, articole care subliniază caracterul de stat național, unitar, indivizibil al României, ori care înscriu în legea fundamentală simbolurile naționale ale statului român.

Necesitatea adoptării unui act normativ distinct care să introducă măsuri pentru prevenirea și combaterea antiromânismului decurge și din faptul că propagarea în public a ideilor, concepțiilor și doctrinelor antiromânești, precum și a simbolurilor sau materialelor antiromânești nu a putut fi combătută prin intermediul mijloacelor legislative aflate la dispoziție în prezent.

În același timp, promovarea luptei împotriva antiromânismului trebuie să fie avută în vedere într-un context mai larg, alături de lupta împotriva intoleranței, discriminării, rasismului, xenofobiei etc.

În acest moment simbolic, adoptarea **Legii privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antiromânismului** va reprezenta atât un instrument legislativ esențial cât și o expresie a puternicului angajament politic de a acționa hotărât împotriva tuturor formelor de instigare la ură, separatism, secesionism și discriminare, subsumate urii îndreptate împotriva românilor.

În numele inițiatorilor,

Emil Marius Pașcan
Deputat de Mureș

Andrei Daniel Gheorghe
Deputat de Ilfov

Eugen Tomac
Deputat de București

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antiromânismului

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	Pașcan Emil-Marius	PMP	
2	TOUAE EUGEN	PMP	
3.	GHEORGHE DANIEL	PNL	
4	Bordineț Cornelia	PMP	
5	TODORAN ADRIAN	PMP	
6	Coliu Doru Petrisor	PMP	
7	Moușca Penda	PMP	
8	Simionca Sorinel	PMP	
9	CRISTACHE CĂȚĂLIȚĂ	PMP	
10	TURCESCU ROBERT	PMP	
11.	Coșcovanu Constantina	PMP	
12	BOZIANU CATALINA	PMP	

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antiromânismului

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
13	COVACIU SEVERICA	PMP	
14	IONASCU GABRIEL	PMP	
15	Gheorghe Băciu	PMP	
16	Stela Gîgel	PNL	
17	IULIAN DOMITRESCU	PNL	
18	BULBĂ ȘOZÎȚI	PNL	
19	BOGDAN GHEORGHIU	PNL	
20	OLAR CORNELIU	PNL	
21	Mihăelăscu Dumitru	PNL	
22	GIUGEA NICOLAE	PNL	
23	SEIVER CRISTIAN GABRIEL	USR	
24	Rodiana Bogdan	USR	

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antiromânismului

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
25	ROȚĂRU ALEXANDRU	PSD	
26	ȘERBAN CIARIAN	PSD	
27	PĂLE DANUȚ	PSD	
28	LĂȚĂR ȘORIN	PSD	
29	HEATĂ EUGEN	PSD	
30	DOBRICĂ IONELA VIORELA	PSD	
31	MOAGHER LAURA MIHAELA	PSD	
32	NICOLAE ANDREI	PSD	
33	Parusdriu Rodica	PSD	